

at gaa ham for nær, at han skulde benyttes i sin Fritid. Jeg tænker mig, at det vil være endnu sjældnere, at en Skibsfører i et saadant Tilfælde, som det ærede Medlem nævnte, vilde være henvist til at kalde ham til sig, men jeg kan ikke se Andet end, at det i saa Tilfælde virkelig maatte være meget ønskeligt, at han stod ved Siden af Dampskibsføreren paa Broen; jeg kan ikke tro, at det vilde være saa besværligt, at det kunde anfægte hans Tjenstdygtighed. Jeg kan heller ikke indse, at det vilde være uret mod ham, thi han har jo overtaget Stillingen efter frivilligt Valg, og han vidste jo, at det var paa de Vilkaar, at han under visse Omstændigheder kunde komme til at maatte paatage sig et Ansvar. Jeg kan saaledes ikke tilraade det høie Thing at vedtage det stillede Vindringsforslag, da det efter mit Skjøn, ikke alene ikke forbedrer Loven, men det endog forekommer mig meget tvivlsomt, om det ikke er skadeligt, idet det forringer de sikrende Bestemmelser, vi maa have. — Det Vindringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for 11te Kredts (Frandsen), kan jeg heller ikke tiltræde. Foruden det Ubestemte, der er i Udtrykket med Hensyn til, i hvilken Egenkab den Paagældende skal have været tilstede paa Dampskibet i de 3 Maanedere, Noget, der jo imidlertid kunde rettes ved en senere Behandling, — maa jeg finde, at Fastsættelsen af 3 Maanedere jo er aldeles vilkaarlig og slet ikke støtter sig til nogen Erfaring om, hvorvidt en Mand virkelig i 3 Maanedere under høist forskellige Forhold kan faae en virkelig Beskaffenhed, eller ikke. Man kunde lige saa godt sætte 4, 6 eller 2 Maanedere, det er vanskeligt at dømmes derom. Svør vidt den Paagældende kan komme i den Tid, beror jo i det Hele paa, af hvilken Beskaffenhed Farten bliver, om den bliver af den Beskaffenhed, at den giver Anledning til at se, hvorledes man under kritiske Forhold bærer sig ad med Styrelsen af et Dampskib. Naar der i Loven er sat en Tid af et Aar, saa er dette udgaaet fra Folk, som ere søyndige, eller som i alt Fald have skaffet sig Underretning om, hvad Søyndige mene i dette Tilfælde. Det er altsaa en Bestemmelse, der støtter sig paa kyndige Folks Formening om, at der i Løbet af et Aar, naar en Mand bruger den Tid ret, vil være Leilighed for ham til at skaffe sig tilstrækkelig Indsigt i Førelsen af et Dampskib, men jeg tror ikke, det gaar an vilkaarlig at forandre denne Tid til enkelte Maanedere. Jeg maa ogsaa paa det Standpunkt, vi nu ere naaede til i denne Sag, fraraade at indføre en saadan hel ny Bestemmelse,

som dette vil være. Jeg kan altsaa heller ikke tiltræde dette Forslag, men maa fraraade det høie Thing at vedtage det. Naar jeg gjør dette, er det væsentlig, fordi jeg tror, at, hvilken Vægt man end kan tillægge de Bemærkninger, som kom fra det ærede Medlem — nogen Vægt tillægger jeg dem ogsaa — ere vi dog Alle enige om det Væsentlige i Loven, det, vi absolut behøve og trænge til. Jeg gaar ud fra den Forudsætning, som jeg tror maa erkendes begrundet, at, naar Loven vender tilbage til et andet Sted, saaledes som vi have modtaget den, og som den foreligger her, vil der ikke kunne lægges nogen Hindring i Veien for dens Gjennemførelse i en nær Fremtid. Jeg veed ikke, hvorvidt denne Vending i Loven kan lægge Hindring i Veien for en hurtig Vedtagelse af Lovforslaget; men hvis det skulde blive Tilfældet, antager jeg, at det vilde være Noget, som ikke alene jeg, men jeg er overbevist om de ærede Herrer, der have stillet Forslaget, i høi Grad vilde beklage.

Carstensen: De Udtalelser, der ere fremkomne fra den høitærede Minister, sætte begge Grupper af Forslagsstillere i en vanskelig Stilling, idet den høitærede Minister har stillet sig lige ugunstig til begge. Under disse Forhold vil jeg som en af dem her i Thinget, der vistnok interesserer sig varmest for denne Sag, tillade mig at fremkomme med et Raad, og det er, at de, der overhovedet vilde stemme mod den Opfordring, der kom fra den ærede Minister, slutte sig til Forslaget under Nr. 2. Min hele politiske Stilling er af den Beskaffenhed, at jeg meget nødig stemmer mod Raad, der komme fra den Kant; men paa den anden Side er dette Spørgsmaal saa blottet for al mulig politisk Karakter, at jeg ikke synes, at man skulde lægge saa megen Vægt paa det blotte Hensyn til, om man i det andet Thing vil acceptere en saa ubetydelig Vending som denne, eller ikke, at man af det Hensyn skulde vige bort fra denne ubetydelige Vending. Jeg vil derfor for mit Vedkommende gjøre, hvad jeg kan, for at fjerne en Bestemmelse, som jeg ikke alene er personlig imod, men som alle de Søfolk, hvem jeg med Omhu har konsulteret i de sidste fjorten Dage, med Enstemmighed have betegnet som saare uheldig, idet den i Dampskibsfarten overlader Skibsføringen til en Mand, der aldrig har været paa et Dampskib. Derfor gaar jeg nærmest til den mere begrænsede Fjernelse af Bestemmelsen ved at slutte mig til Forslaget under Nr. 2. Jeg kan ikke være enig i, at 3.